

Verslag hoorzitting Awb-adviescommissie van PS en GS

Datum en plaats: Donderdag 12 maart 2015 in de Blauwkapelzaal van het Provinciehuis

Onderwerp: Bezwaar van Weidewind B.V. d.d. 19 januari 2015

Aanwezig: Commissie: mr. S.P. Madunic (voorzitter), mr. M. Dirkzwager en A. Kalmann

Namens bezwaarmaker: S. Maase van Coöperatie Energie-U U.A., B. Schulte van Ecofys Netherlands B.V. en T. Havelaar van Ecofys Netherlands B.V.

Namens Gedeputeerde Staten: D.M.D. van Cooten, mr. dr. H.J. de Vries en ing. R.C. Buis.

Waarnemend namens de Statengriffie: dr. R.J. Poort.

Verslaglegging: Mevr. I. van der Zee L.L.M. (secretaris)

Bijlage(n): 1 (pleitnota bezwaarmaker)

Nummer: 814E8EC7

De voorzitter heet de aanwezigen welkom en legt de procedure uit. Zij vraagt bezwaarmaker het onderhavige bezwaarschrift nader toe te lichten.

De heer Havelaar zet hetgeen verwoord in de - als bijlage bij dit verslag opgenomen pleitnota - uiteen. Op deze plaats wordt derhalve verwezen naar de pleitnota.

De voorzitter verzoekt verweerder te reageren op hetgeen uiteengezet door de heer Havelaar.

Mevrouw Van Cooten benadrukt dat het in deze van belang is dat er onderscheid wordt gemaakt tussen appellabele besluiten en niet appellabele besluiten. De brief waar naar gerefereerd wordt in de pleitnota van minister H.G.J. Kamp, doet daar namelijk niks aan af.

De gemeente Utrecht heeft als insteek gekozen om eerst te komen tot vaststelling van de structuurvisie door de gemeenteraad en vervolgens een bestemmingsplanwijziging voor te leggen aan de gemeenteraad. Omdat de structuurvisie niet is vastgesteld, wordt aldus niet toegekomen aan de wijziging van het bestemmingsplan. Echter, hoe de gemeente Utrecht in deze handelt, staat los van de juridische mogelijkheden. Om die reden is het voor mevrouw Van Cooten niet helder waarom de twee brieven van de gemeente Utrecht niet zijn aangevochten door bezwaarmaker. Voorts is voor mevrouw Van Cooten niet duidelijk waarom de weigering om de structuurvisie vast te stellen niet is aangevochten. Bezwaarmaker kan, los van wat de gemeente voor procedure voor ogen heeft, een verzoek bij de gemeenteraad indienen tot wijziging van het bestemmingsplan op grond van de Wro.

De provincie heeft de aanvraag niet inhoudelijk kunnen toetsen omdat de wetgever in deze buitengemeen helder is: de gemeente moet de aanvraag van - in dit geval bezwaarmaker - tot vaststelling dan wel wijziging van een bestemmingsplan ten behoeve van de realisatie van de aanleg of uitbreiding van een productie-installatie als bedoeld in artikel 9e, eerste lid Elektriciteitswet 1998 (hierna: Ew) hebben afgewezen. Aldus moet er een verzoek zijn ingediend tot wijziging van het bestemmingsplan én moet deze afgewezen zijn door de gemeenteraad. Aan die voorwaarden is in het onderhavige niet voldaan.

Pas als is voldaan aan de voorwaarden zoals neergelegd in artikel 9e, tweede lid Ew, kan de aanvraag inhoudelijk worden getoetst. De norm zoals die genoemd wordt in de wet (artikel 9e, zesde lid Ew) is bepaald dat bij Algemene Maatregel van Bestuur (hierna: AMvB) per provincie een minimumrealisatienorm voor windenergie wordt vastgesteld. De benodigde AMvB is echter nooit vastgesteld. De commitment om in 2020 65 ½ megawatt

(hierna: MW) aan windenergie gerealiseerd te hebben in de provincie Utrecht. Alles wat boven die 65 ½ MW zit, kan Provinciale Staten schrappen.

Wanneer er sprake is van een Provinciaal belang is overigens ook niet te zeggen. De Wro geeft niet aan wat provinciaal belang is: PS kunnen dat zelf bepalen.

In de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie 2013 – 2028 (hierna: PRS) is opgenomen dat de daarin genoemde windenergielocaties voldoende draagvlak moeten genieten bij de betreffende gemeenten. In het najaar van 2013 ontving de provincie Utrecht signalen dat het draagvlak bij de gemeente Utrecht ten aanzien van de locatie Lage Weide niet meer als vanouds was. In januari 2014 werd de structuurvisie voorgelegd aan de raad maar werd, zoals gezegd, niet vastgesteld. De eerder ontvangen signalen ten aanzien van het draagvlak werden daarmee bevestigd.

Het etiket 'provinciaal belang' kon van de locatie Lage Weide af worden gehaald omdat in de PRS 65 ½ MW is geborgd.

Overigens is de brief van minister Kamp is helder. Het klopt dat hetgeen geschetst in de betreffende brief tot de 65 ½ MW niet mag, maar alles wat daar boven komt wel.

De voorzitter merkt op dat er in het dossier geen officiële brief van de gemeenteraad zit. Dit terwijl de gemeenteraad bestemmingsplannen vaststelt.

De heer Schulte laat weten dat er een verslag van de raadsvergadering van 30 januari 2014 in het dossier zit. Daaruit blijkt duidelijk dat de raad de structuurvisie niet wil vaststellen.

De voorzitter vraagt waarom daartegen geen bezwaar is ingediend.

De heer Schulte laat weten dat het een politiek besluit betreft. Een grote meerderheid is tegen het plan. Het is daarom zinloos om een wijziging van het bestemmingsplan aan te vragen dan wel een bezwaarschrift in te dienen tegen de afwijzing van de structuurvisie. De heer Schulte merkt overigens op dat de provincie Utrecht de norm zoals die in de wet is bepaald nog niet heeft gehaald.

De voorzitter richt zich tot verweerder. Het standpunt van de gemeenteraad is duidelijk. Wanneer bezwaarmaker alsnog een officiële weigering uitlokt bij de gemeenteraad van Utrecht, hoe zit het dan met de realisatienorm. De heer Schulte stelt namelijk dat die norm nog niet is gehaald maar de provincie stelt het tegendeel.

Mevrouw Van Cooten 65 ½ MW is de norm zoals die is vastgelegd in het akkoord van 2020. Dat is de vervanging van de realisatienorm.

De heer De Vries voegt daar aan toe dat er publiekrechtelijk geen normen zijn.

Mevrouw Maase stelt dat de enige grond in deze om de aanvraag af te wijzen is als er is voldaan aan de in artikel 9e, vijfde lid Ew neergelegde realisatienorm. De letter van de wet is daarin helder. De norm dat in 2020 65 ½ MW gerealiseerd moet zijn wil niet zeggen dat daar op dit moment aan is voldaan.

De voorzitter vraagt verweerder hoeveel windparken er nu gerealiseerd zijn.

Mevrouw Van Cooten benadrukt dat 1). men niet toekomt aan de inhoudelijke beoordeling van de aanvraag en 2). als men daar wel aan toe zou komen: de in artikel 9e, vijfde lid Ew opgenomen norm bestaat publiekrechtelijk niet.

De voorzitter geeft te kennen dat ter zitting niet alleen de juridische aspecten van het geschil van belang zijn maar dat ook onderzocht wordt of er eventueel een oplossing voor het geschil is.

De heer Buis geeft te kennen dat de provincie Utrecht voldoet aan het stappenplan ten behoeve van het realiseren van de windenergielocaties/65 ½ MW.

De voorzitter vraagt aan verweerder hoe de commissie vast kan stellen dat er inderdaad voldoende windenergielocaties zijn ter realisering van die 65 ½ MW.

De heer Buis laat weten dat er een aantal concrete locaties zijn opgenomen in de PRS en ook benoemd worden in de Provinciale Ruimtelijke Verordening 2013 (hierna: PRV). Daarnaast kunnen in het stedelijk gebied windenergielocaties gerealiseerd worden – mits deze binnen de aangewezen 'rode contouren' vallen. Bij elkaar opgeteld omvat dat 65 ½ MW. Ter realisering daarvan zijn er vergevorderde afspraken gemaakt.

De heer Schulte geeft aan geen concrete plannen/procedures te kennen ten behoeve van de ontwikkeling van windmolenparken binnen de provincie.

De voorzitter verifieert bij de heer Schulte of hij de mening is toegedaan dat er te weinig plannen worden gerealiseerd om aan de 65 ½ MW te voldoen.

De heer Schulte geeft aan dat hij uitkomt op een realisatie van ongeveer 25 MW.

De heer Buis benadrukt in deze dat het gaat om prestatieafspraken.

Mevrouw Maase geeft aan dat artikel 9e, vijfde lid Ew in deze wel van kracht is. Dit omdat de gemeenteraad heeft geweigerd de structuurvisie vast te stellen. Voorts deelt mevrouw Maase mede dat de casus ook aanhangig is gemaakt bij de beoordelingscommissie Energieakkoord. Deze heeft te kennen gegeven niet te kunnen ingrijpen omdat de wijze waarop het proces verloopt akkoord wordt bevonden. Wel zouden er op rijksniveau geluiden zijn dat er plannen zijn om 'in te grijpen'.

De voorzitter richt zich tot bezwaarmaker: u refereert naar artikel 9e, vijfde lid Ew echter de locatie Lage Weide is geschrapt omdat er geen draagvlak is. Bent u nog steeds van mening dat er een inpassingsplan vastgesteld dient te worden.

De heer Schulte geeft aan dat het schrappen van de locatie geen belemmering is. De locatie valt namelijk binnen de rode contouren. Het voordeel van de locaties zoals die zijn opgenomen in de PRV is dat die locaties 'bescherming' genieten. Dat wil zeggen dat er op die locaties niets anders meer kan worden gerealiseerd dan een windmolenpark. Wat dat betreft is de situatie nu anders maar het plan past binnen het beleid. Aldus blijft bezwaarmaker achter de aanvraag staan.

De heer De Vries benadrukt dat de Staten niet hebben uitgesproken dat het plan in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Echter, met het schrappen van de locatie is de provincie geen partij in deze maar is de gemeente Utrecht aan zet.

De heer Schulte vraagt aan de heer De Vries welke stap genomen kan worden als de gemeente Utrecht wederom niet mee wil werken aan het plan.

De heer De Vries geeft de heer Schulte te kennen dat er dan beroep open staat bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRvS).

De heer Buis maakt een kanttekening: ook wanneer het plan binnen de rode contouren valt, betekent dat niet automatisch dat het plan ruimtelijk ook is afgewogen. Met andere woorden: het plan kan niet per definitie overal ten uitvoering worden gebracht.

Mevrouw Van Cooten benadrukt dat buiten kijf staat dat de locatie Lage Weide ruimtelijk gezien zeer geschikt is voor het onderhavige plan.

De voorzitter vraagt mevrouw Van Cooten nader uiteen te zetten waarom de locatie Lage Weide is geschrapt. Is daarbij wel geluisterd naar de gemeente Utrecht.

Mevrouw Van Cooten geeft aan dat in het najaar van 2013 het de provincie Utrecht duidelijk werd dat het draagvlak ten aanzien van de locatie Lage Weide bij de gemeente Utrecht niet meer als vanouds was. Om de gemeente Utrecht de tijd te geven om het één en ander uit te zoeken – de gemeente wilde onder andere een aantal gesprekken voeren - is er als het ware een 'stolpje' over de locatie geplaatst met een tweetal

voorbereidingsbesluiten. Naar aanleiding van de afwijzing van de structuurvisie door de gemeenteraad is de locatie definitief geschrapt.

De heer Schulte geeft te kennen dat bezwaarmaker van start is gegaan met het plan, juist omdat de provincie goedkeuring gaf aan de locatie. De heer Schulte herhaalt de mening te zijn toegedaan dat er te weinig projecten zijn ter realisatie van de norm van 65 ½ MW. Niet uit het oog moet worden verloren dat die norm een realisatieverplichting is en dus meer dan een norm is. Het één en ander volgt uit het Energieakkoord.

Mevrouw Dirkwager informeert of het aantal afgesproken MW per provincie verschilt.

De heer Schulte bevestigt dat. In 2020 moet er binnen de provincie Utrecht 65 ½ MW gerealiseerd zijn.

Mevrouw Maase geeft aan dat het voorgestelde plan van Weidewind B.V. voorziet in een productie van 15 MW.

De heer De Vries laat weten dat het Energieakkoord enkel ziet op een inspanningsverplichting en daarmee niet afdwingbaar is.

Mevrouw Dirkwager verwijst naar artikel 9e, zesde lid 6 van de Ew, waarin is bepaald dat per provincie een minimum realisatienorm wordt vastgesteld bij AMvB. Nu het één en ander niet bij AMvB is vastgelegd vraagt zij of het Energieakkoord niet moet worden gezien als een 'in de plaats van'.

Mevrouw Van Cooten geeft aan dat dat niet 'inwisselbaar' is. Het is te vergelijken met het feit dat wanneer de gemeenteraad in een vergadering ten aanzien van een structuurvisie de visie afwijst, dat nog geen officieel besluit is in de zin van een weigering tot vaststelling van een bestemmingsplanwijziging.

De voorzitter constateert dat het één en ander toch voortvarender moet worden opgepakt door de provincie.

De heer Schulte haakt daar op aan en geeft aan dat er geen uitvoering wordt gegeven aan het Energieakkoord.

De heer Buis laat weten dat door externe partijen wordt vastgesteld of de provincie al dan niet voldoet aan de norm.

Mevrouw Van Cooten benadrukt dat de provincie Utrecht voldoet aan de afspraken: het één en ander is geborgd in de PRS en gecommiteerd aan 2020.

De voorzitter constateert dat bezwaarmaker zich enkel richt op de locatie Lage Weide. De voorzitter vraagt of bezwaarmaker ook andere locaties onderzoekt.

Mevrouw Maase laat weten dat niet actief te doen maar de discussie binnen de gemeente Utrecht wordt wel gevolgd.

De heer Schulte licht toe dat Weidewind BV specifiek voor de locatie Lage Wind is opgericht.

De heer Kalmann laat weten de houding van de provincie in deze opvallend te vinden. Hij beschouwt deze als afstandelijk en passief. Wat opvalt in het dossier is dat er vanuit de provincie een brief uit is gegaan waarin een aantal vragen zijn gesteld aangaande de besluitvorming van de raad maar daar is geen helder antwoord op gegeven. Toch wordt dat gelaten voor wat het is: de provincie staat niet op een duidelijk antwoord. Het één en ander wordt heel juridisch ingestoken. De heer Kalmann vraagt of de provincie niet gebruik zou moeten maken van haar positie en derhalve in deze een meer sturende rol zou moeten innemen.

Mevrouw Van Cooten geeft te kennen dat de Staten niet over één nacht ijs zijn gegaan: er heeft veel overleg plaatsgevonden.

De heer Buis haakt aan op hetgeen gesteld door mevrouw Van Cooten. Jarenlang liep de provincie Utrecht voor als het gaat om windenergie. Vlak voor de vaststelling van de PRS gaf het college te kennen de mening te zijn toegedaan dat windenergie dusdanig lokaal is dat dat niet langer bij provincie hoort maar bij de gemeenten. In het coalitieakkoord is zelfs opgenomen dat het een voorwaarde is dat één en ander gedragen wordt door de gemeenten. In de PRS is daarom vastgesteld dat de daarin opgenomen locaties bij voorkeur gedragen worden

door de gemeenten. Zo is er in de partiële herziening van de PRS een nieuwe locatie opgenomen omdat de betreffende gemeente daartoe verzocht. Lokaal houden is aldus het credo in deze.

De heer Kalmann benadrukt dat door de provincie niet uit het oog moet worden verloren dat burgers/bedrijven de plannen in deze moeten ontwikkelen. De provincie heeft de locatie in eerste instantie 'gepropagandeerd' waardoor bezwaarmaker een plan heeft ontwikkeld. Nu schrapt de provincie de locatie. Dat is moeilijk te begrijpen voor bezwaarmaker.

De heer Buis geeft aan dat het toch echt bij de gemeente Utrecht ligt.

Mevrouw Van Cooten benadrukt dat in deze niet vergeten moet worden dat de gemeente ook een keus heeft gemaakt: namelijk de structuurvisie niet vaststellen en daarmee het draagvlak voor de locatie Lage Weide teniet doen. De provincie zegt in zo'n geval dat het dan niet meer bij de provincie ligt maar bij de gemeente.

Mevrouw Maase laat weten dat die insteek in strijd is met de Ew. Uit de brief van minister Kamp blijkt duidelijk dat het vaststellen van een provinciaal inpassingsplan niet mag worden geweigerd enkel op grond dat draagvlak ontbreekt bij de betrokken gemeenteraad.

De heer De Vries geeft te kennen dat of iets al dan niet in strijd is met de Ew niet aan de minister is om vast te stellen.

De voorzitter vraagt of de locatie niet geschrapt mag worden.

De heer Schulte bevestigt dat.

De voorzitter vraagt hoe ze dat terug kan vinden in artikel 9e, eerste lid Ew.

De heer Schulte geeft aan dat het in die brief van minister Kamp staat.

Mevrouw Maase laat weten dat enkel op grond van het in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening of als de realisatienorm reeds gerealiseerd is, een plan kan worden geweigerd.

De heer Schulte geeft aan dat alle plannen tussen de 5 en 100 MW onder de provinciale bevoegdheid vallen.

De heer de Vries benadrukt nogmaals dat artikel 9e, tweede lid Ew in deze niet van toepassing is.

Mevrouw Maase verwijst nogmaals naar de brief van minister Kamp: een locatie kan niet worden geschrapt met de reden dat er geen draagvlak is bij een gemeente.

Mevrouw Van Cooten geeft aan dat hetgeen gesteld in de brief van minister Kamp nu geen onderwerp van discussie zou moeten zijn. Ze adviseert bezwaarmaker alsnog een verzoek tot wijziging van het bestemmingsplan in te dienen bij de gemeenteraad van de gemeente Utrecht.

Mevrouw Maase geeft aan het advies van mevrouw Van Cooten in overweging te nemen.

De heer Schulte laat weten dat het indienen van een officieel verzoek tot wijziging van het bestemmingsplan onzinnig is.

Mevrouw Van Cooten laat weten dat het zeker niet onzinnig is, mede ook gezien de reeds gemaakte kosten door bezwaarmaker.

De heer Schulte vraagt of – als bezwaarmaker straks inderdaad een weigering van de gemeenteraad in handen heeft en daarmee voldoet aan hetgeen gesteld in artikel 9e, tweede lid Ew – over een aantal weken weer voor een hoorzitting gesteld staat.

Mevrouw Van Cooten geeft bezwaarmaker mee dat het van belang is dat wanneer de gemeenteraad weigert het bestemmingsplan te wijzigen, te vragen waarom de gemeenteraad weigert. Dit met de reden dat de gemeente vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening niet kan weigeren: de locatie en het plan sluiten perfect op

elkaar aan. Voorts geeft mevrouw Van Cooten aan dat er ook niet geweigerd kan worden met als reden dat er onvoldoende draagvlak is: een dergelijke motivering zal in verdere gerechtelijke procedures geen stand houden. Ruimtelijk is de locatie dus zeer geschikt.

De voorzitter constateert dat de provincie op dit moment niet aan zet is.

Mevrouw Van Cooten geeft te kennen dat de locatie nog steeds geschikt is en ook binnen de rode contouren valt.

De voorzitter constateert dat bezwaarmaker feitelijk bij het verkeerde adres is. Zij dient een aanvraag wijziging bestemmingsplan bij de gemeenteraad aan te vragen.

Mevrouw Van Cooten benadrukt dat de gemeente Utrecht de aanvraag niet kan afwijzen in verband met strijd met een goede ruimtelijke ordening. Voorts kan zij niet afwijzen op het onvoldoende aanwezig zijn van draagvlak. Wanneer de gemeenteraad de aanvraag wel afwijst kan bezwaarmaker daartegen rechtsmiddelen aanwenden.

De voorzitter legt bezwaarmaker voor om een aanvraag in te dienen bij de gemeenteraad. Wanneer deze wordt afgewezen kan daartegen bezwaar en beroep worden ingediend. Voorts kan bezwaarmaker dan opnieuw een aanvraag indienen bij de provincie.

De heer De Vries voegt toe dat bezwaarmaker een eventuele weigering van de gemeenteraad kan aanvechten tot aan de ABRvS.

Mevrouw Dirkzwager vraagt of een eventuele uitspraak van de ABRvS eerst onherroepelijk dient te zijn voordat de provincie aan zet is.

De heer De Vries geeft aan dat bezwaarmaker twee sporen tegelijkertijd kan bewandelen: enerzijds het aanvechten van een eventuele afwijzing door de gemeenteraad en anderzijds het indienen van een aanvraag voor een inpassingsplan bij de provincie.

Mevrouw Maase vraagt of ze het goed begrijpt: ze dient een weigering aan te vragen bij de gemeenteraad en gelijk met het verkrijgen van de weigering van de gemeenteraad kan een nieuwe aanvraag om een inpassingsplan worden ingediend bij de provincie.

De heer De Vries geeft aan dat het één en ander ook in het verweerschrift uiteen is gezet. De ABRvS is nu eenmaal de mening toegedaan dat een grammaticale uitleg van een wetsartikel boven een wetshistorische interpretatie gaat.

De voorzitter is het niet eens met de heer De Vries: soms wordt er ook contra legem gegaan.

De heer De Vries laat weten dat dat bijvoorbeeld in het subsidierecht het geval kan zijn maar in het ruimtelijk bestuursrecht niet.

Mevrouw Van Cooten geeft aan dat ook als straks het advies is dat het bezwaar ongegrond is en het besluit in stand kan worden gelaten, beroep daartegen kan worden ingediend. Toch adviseert ze bezwaarmaker met klem de weg bij de gemeente nu ook direct te gaan bewandelen.

De voorzitter vraagt bezwaarmaker of zij nog advies willen of dat deze zaak aangehouden kan worden totdat er meer helderheid is over de procedure bij de gemeente Utrecht.

De heer Schulte geeft aan een advies te willen ontvangen. Dit omdat hij van mening is dat er al wel een besluit van de gemeenteraad ligt.

De heer Kalmann vraagt verweerder waarom dit niet maanden geleden per telefoon te kennen is gegeven aan bezwaarmakers. Waarom is er een zitting nodig om dit aan de orde te stellen.

De voorzitter merkt op dat het één en ander wel helder verwoord is in het verweerschrift.

Mevrouw Van Cooten is het eens met de heer Kalmann: het één en ander had eerder besproken kunnen worden met bezwaarmaker.

De heer De Vries heeft daar zijn twijfels over. Het was immers wel een formeel verzoek.

Mevrouw Van Cooten geeft aan dat wanneer het verslag en advies er binnen ongeveer twee weken is, er op 26 mei a.s. nog een besluit op kan worden genomen door PS.

De voorzitter spreekt met bezwaarmaker af dat zodra het verslag en advies gereed is, deze wordt toegezonden aan bezwaarmaker. Afhankelijk daarvan bekijkt bezwaarmaker of ze het bezwaar al dan niet wil doorzetten.

Niets meer aan de orde zijnde, sluit **de voorzitter** de hoorzitting.

Aldus vastgesteld door mr. S.P. Madunic (voorzitter), mr. M. Dirkzwager en A. Kalmann.

Namens de commissie,

Mw. I. van der Zee L.L.M.
(secretaris)

WEIDEWIND B.V.

EWeidewind B.V., Potgelderstraat 26, 3532 VS, Utrecht

Provincie Utrecht
Secretariaat Awb-adviescommissie van PS en GS
t.a.v. mevrouw I. van der Zee
Postbus 80300
3508 TH Utrecht

11 maart 2015
Toine Havelaar
T +31 (0)30 662-3229
M +31 (0)6 52041015
F +31 (0)30 662-3301
E t.havelaar@ecofys.com

Onderwerp

Toelichting bezwaarschrift d.d. 19 januari 2015,
inz. vaststelling inpassingsplan windpark Lage Weide

Geachte commissie,

In verband met de behandeling van ons bezwaarschrift van 19 januari jl. tegen het besluit van provinciale staten van 9 december (nr. 810E9CCD/PS2014RGW10), ontvangt u hierbij onze toelichting op ons standpunt.

Onze bevoegdheid om namens Weidewind B.V. op te treden blijkt uit de bijgevoegde kopie van een volmacht.

Zoals gesteld in ons bezwaarschrift van 19 januari 2015 hebben wij bezwaren tegen het besluit van provinciale staten. Alle stukken waarnaar wij verwijzen bevinden zich in uw dossier.

1. Geen verzoek tot wijziging bestemmingsplan.

"De door u in overweging 5.2 van uw schrijven d.d. 9 december 2014 getrokken conclusie dat artikel 9e lid 2 Elektriciteitswet (EW) niet op de aanvraag tot vaststelling van het inpassingsplan Lage Weide van toepassing is, is ons inziens onjuist. "

In de brief van 11 november 2014 van de Wethouder L.H.L. van Hooijdonk aan Weidewind B.V., die bevestigt dat de structuurvisie Windmolens Lage Weide door de gemeenteraad is verworpen, zegt de wethouder het volgende: "*Dit betekent dat de bestemmingsplanwijziging die nodig is voor het plaatsen van windmolens niet tot stand gebracht kan worden.*"

In de brief van 14 november 2014 van wethouder P.F.C. Jansen aan de gedeputeerde staten wordt een gelijklopende mededeling gegeven:

"Na het vaststellen van de Structuurvisie zou de gemeente bereid zijn de planologische procedures in gang te zetten. De letterlijke besluiten die voorlagen bij de raadsbehandeling over de structuurvisie waren:

1. *In te stemmen met de Inspraaknota (...);*
2. *De Structuurvisie Windmolens Lage Weide vast te stellen (...);*
3. *Conform artikel 3.30 Wro de gemeentelijke coördinatie-regeling toe te passen op het project windmolens Lage Weide, waarmee gecoördineerde besluitvorming over bestemmingsplan en omgevingsvergunning plaatsvindt."*

De Inspraaknota is vastgesteld, maar de Structuurvisie is niet aangenomen en daarmee stopte het Utrechts Planproces. Het besluit om de Structuurvisie niet vast te stellen was daarmee feitelijk en inhoudelijk een expliciete beslissing om geen bestemmingsplanwijziging door te voeren. Het besluit om het bestemmingsplanwijzigingsproces niet te starten (punt 3) was daarmee ook genomen.

Het komt ons aannemelijk en redelijk voor dat aan de ratio van artikel 9e lid 2 EW is voldaan, nu hierdoor duidelijk is dat de gemeente niet zal overgaan tot vaststellen van een bestemmingsplanwijziging.

Dit klemt des te meer aangezien de gemeente ervoor gekozen heeft het Utrechts Planproces in dit verband te doorlopen en dit proces aan Energie-U heeft opgelegd.

Nu een besluit om een structuurvisie niet vast te stellen niet vatbaar is voor bezwaar en beroep en Weidewind geen verzoek tot wijziging van het bestemmingsplan in heeft kunnen dienen, doordat de gemeente het Utrechts Planproces heeft afgebroken, mag de Provincie Utrecht nu niet opeens haar bevoegdheid tot het vaststellen van een Inpassingsplan ontlopen.

Op grond van artikel 9e lid 5 EW vindt artikel 9e lid 2 EW geen toepassing, als "is voldaan aan de krachtens het zesde lid voor die provincie gestelde minimum realisatienorm." Dat is dan ook meteen de enige reden om geen inpassingsplan vast te stellen, anders dan op grond van overwegingen die betrekking hebben op de ruimtelijke ordening.

De minimum realisatienorm voor de provincie Utrecht is 65,5 MW en het staat buiten kijf dat die tot op heden niet is gerealiseerd. Evenmin zijn er al voldoende projecten in welke vorm van een ruimtelijke procedure dan ook om aan die doelstelling te voldoen.

Voor de argumentatie met betrekking tot de provinciale doelstelling, de minimale realisatienorm en de werking van artikel 9e EW daarop verwijzen wij naar pagina 2 t/m 4, 2e alinea van de zienswijze van Energie-U op de tweede partiele herziening PRS/PRV d.d. 19 augustus 2014.

2. Provinciaal belang

"Voor onze argumentatie tegen de door u in de overwegingen 5.3 en 5.4 aangehaalde argumenten voor het door provinciale staten op 8 december 2014 genomen besluit om niet over te gaan tot vaststelling van het inpassingsplan windpark Lage Weide verwijs ik naar de eerder door Weidewind B.V. en Energie-U ingediende zienswijzen op de 2e partiële herziening PRS/PRV en het door Weidewind B.V. ingediende inpassingsplan. "

In dit verband brengen wij de volgende opmerkingen van de provincie onder uw aandacht:

In het verslag van de vergadering van 17 november 2014 van de Commissie Ruimte Groen en Water zegt Gedeputeerde Staten onder agendapunt 10 waarin het "Statenvoorstel besluit aanvraag PIP Windpark Lage Weide door Weidewind BV" wordt besproken over het schrappen van Lage Weide uit de PRS en PRV het volgende:

"Wanneer er wel een afwijzing was geweest in de zin van de Elektriciteitswet, dan hadden PS de plicht gehad een PIP te maken en daarmee was de politieke opvatting van PS ondergeschikt gemaakt aan de verplichting om dat te doen. Zou er in dat geval een bezwarenprocedure zijn gevolgd, dan had de RvS geoordeeld dat er in het kader van artikel 9.e lid 2 Elektriciteitswet een Inpassingsplan had moeten worden opgesteld. Om die route te voorkomen is de provincie overgegaan tot twee voorbereidingsbesluiten en één keer tot wijziging PRS/PRV. Die besluitvorming is beslist zinnig geweest."

In punt 5.3 van de brief van 9 december 2014 aan Weidewind met betrekking tot het besluit van provinciale staten om de aanvraag tot inpassing af te wijzen benadrukt provinciale staten dat het besluit van 3 november 2014 om Lage Weide als windlocatie uit de PRS en PRV te schrappen "uitsluitend is genomen met het oog op het ontbreken van bestuurlijk draagvlak bij de gemeente Utrecht."

Tot slot schrijft Gedeputeerde Staten in haar verweerschrift d.d. 12 februari 2015 dat met het schrappen van windlocatie Lage Weide uit de PRS en de PRV tevens het provinciaal belang van deze windlocatie geschrapt is.

We kunnen uit bovenstaande uitspraken ondubbelzinnig het volgende opmaken: de provincie zegt zelf dat zij op basis van politieke gronden en de afwezigheid van een bestuurlijk draagvlak bij de gemeente Utrecht de windlocatie Lage Weide geschrapt uit de PRS en de PRV. De provincie voert voor het schrappen van de windlocatie Lage Weide geen enkel argument aan dat gebaseerd wordt op overwegingen omtrent de ruimtelijke ordening.

Het lijkt alsof dit alleen maar is gebeurd met als expliciet doel om de route via provinciale inpassing, zoals bedoeld in de Elektriciteitswet, te voorkomen. Het provinciaal belang met betrekking tot het tot stand brengen van de minimale realisatienorm van 65,5 MW wordt hiermee ondergeschikt gemaakt aan politieke belangen.

3. Gemeentelijk bestuurlijk draagvlak en de werking van de Elektriciteitswet.

Het vaststellen van een provinciaal inpassingsplan mag niet worden geweigerd enkel op de grond dat draagvlak ontbreekt bij de betrokken gemeenteraden. Een en ander blijkt ondubbelzinnig uit de brief van 12 januari 2015 van de Minister van Economische Zaken in antwoord op de vraag van de Provincie Gelderland over een motie en amendement op de Gelderse Provinciale Windvisie. De Minister meldt hierover het volgende:

"Hierbij geef ik u mijn reactie.

Het amendement luidt: "dat voor alle projecten, genoemd in deze windvisie, daarbij geldt dat alleen provinciale inzet dan wel medewerking wordt verleend als er draagvlak bestaat voor het project bij de betrokken gemeenteraden".

U geeft aan dat uw college van oordeel is dat de provincie op grond van artikel 9e, tweede lid, van de Elektriciteitswet, het vaststellen van een provinciaal inpassingsplan niet mag weigeren enkel op de grond dat draagvlak ontbreekt bij de betrokken gemeenteraden. Deze uitleg van de Elektriciteitswet betekent dat het amendement niet kan worden uitgevoerd wegens strijd met artikel 9e van de Elektriciteitswet.

Deze interpretatie is juist." (...)

In de Utrechtse PRS en PRV staan met het Gelderse amendement vergelijkbare passages:

PRS artikel 4.2.2.1: *"Voor alle locaties geldt, dat wij de voorkeur hebben voor realisatie met draagvlak bij het gemeentebestuur."*

In de 2de partiële herziening van de provinciale ruimtelijke structuurvisie 2013-2028 en van de provinciale ruimtelijke verordening 2013 staat hierover in paragraaf 1.1 "Doel en Status" het volgende: *"windenergielocatie Lage Weide: In de PRS is aangegeven dat wij voor locaties ten behoeve van turbines voor windenergie de voorkeur hebben voor locaties met gemeentelijk bestuurlijk draagvlak. Deze voorkeur voor gemeentelijk bestuurlijk draagvlak leidde tot het schrappen van de aangewezen windenergielocatie Lage Weide uit de PRS en PRV. Deze aanpassing komt in hoofdstuk 2 aan bod."*

In paragraaf 2.1 van hetzelfde document staat:

"De raad van de gemeente Utrecht heeft besloten geen bestuurlijk draagvlak te bieden voor de locatie te Lage Weide. De ruimtelijke afwegingsprocedure (structuurvisie) is niet verder voortgezet. Op grond van deze besluitvorming ontbreekt de basis om met rekenschap van gemeentelijk bestuurlijk draagvlak de locatie Lage Weide in de PRS en PRV te handhaven zoals opgenomen bij de vaststelling februari 2013. Het zoekgebied Lage Weide is uit de PRS en PRV gehaald en bijbehorend artikel in de PRV is aangepast."

Op 3 november 2014 hebben provinciale staten deze "2de partiële herziening van de provinciale structuurvisie 2013-2028 en van de provinciale ruimtelijke verordening 2013" vastgesteld en is de

windlocatie Lage Weide geschrapt op grond van de provinciale voorkeur voor windlocaties met gemeentelijk bestuurlijk draagvlak.

De provincie stelt in haar verweerschrift onder punt IV dat bezwaren tegen het besluit van provinciale staten van 3 november 2014 en daarmee het schrappen van het provinciaal belang, niet in het kader van deze bezwarenprocedure aan de orde kunnen worden gesteld.

Weidewind maakt in haar bezwaarschrift dan ook geen bezwaar tegen het besluit van 3 november 2014. Weidewind meent echter wel dat de recente brief van de Minister aan de provincie Gelderland ook op de provincie Utrecht en haar PRS en PRV van toepassing is, aangezien de provincie op basis van het ontbreken van gemeentelijk bestuurlijk draagvlak het provinciaal belang van windlocatie Lage Weide heeft geschrapt.

De achterliggende, werkelijke reden om de vaststelling van een provinciaal inpassingsplan te weigeren is het ontbreken van gemeentelijk bestuurlijk draagvlak, immers het ontbreken van draagvlak bij de gemeenteraad leidde tot het schrappen van Lage Weide als windlocatie uit PRS en PRV, waarmee de inpassingsroute bewust werd geblokkeerd.

Deze gang van zaken is overduidelijk in tegenspraak met de bovengenoemde brief van de Minister.

4. Conclusie

Weidewind verzoekt de commissie om provinciale staten te adviseren om het besluit d.d. 8 december 2014, nr. PS2014RGW10 te herzien en het inpassingsplan ten behoeve van de realisering van een windpark van 6 turbines op industrieterrein Lage Weide alsnog vast te stellen.

Met vriendelijke groet,
Weidewind B.V.,
Namens deze:

Simone Maase

Bob Schulte

Toine Havelaar

